

एलियाह - संख्या सात

पहिलो र अन्तिम

Jeff Pippenger

2023-10-07

हामी १८६३ लाई १८४४ को महान निराशाबाट प्रारम्भ भएका परीक्षाहरूको एक शृंखलाको अन्तिम परीक्षण-बिन्दुका रूपमा पहिचान गर्दछौं। हाम्रो तर्कको पहिलो आधार यो तथ्य हो कि मिलेराइट आन्दोलन त्यही वर्ष संयुक्त राज्य अमेरिकाको सरकारसँग सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट मण्डली कानुनी रूपमा दर्ता गरिएपछि अन्त्य भयो। भविष्यवाणीगत रूपमा १७९८ मा आरम्भ भएको त्यो आन्दोलन १८६३ मा अन्त्य भयो।

प्रेरणाले हामीलाई बताउँछ कि जब प्रकाशको पुस्तक अध्याय अठारको शक्तिशाली स्वर्गदूत सेप्टेम्बर ११, २००१ मा तल ओर्लियो, त्यस घटनाको पूर्वछाया मिलेराइट आन्दोलनमा देखाइएको थियो, जब प्रकाशको पुस्तक अध्याय दशको स्वर्गदूत तल ओर्लिएको थियो। मिलेराइटहरूको आन्दोलन अन्तको समयमा, १७९८ मा, आरम्भ भयो, जब दानिएल अध्याय आठ र नौमा उल्लिखित उलै नदीको दर्शन खोलियो। एक लाख चवालीस हजारको आन्दोलन अन्तको समयमा, १९८९ मा, आरम्भ भयो, जब दानिएलका अन्तिम तीन अध्यायहरूमा उल्लिखित हिदेकेल नदीको दर्शन खोलियो।

अन्तका दुवै समयहरूले तिनीहरूका-तिनीहरूका इतिहासहरूको आन्दोलनभित्र रहेका व्यक्तिहरूबाट पहिलेका चुनिएका जनहरूको क्रमिक पृथकीकरण आरम्भ गरे। जब प्रत्येक इतिहासको प्रमुख नियम सार्वजनिक रूपमा पुष्टि गरियो, तब प्रत्येक सम्बन्धित इतिहासको स्वर्गदूत अवतरित भयो। सन्देश, आन्दोलन र सन्देशवाहक ती साधनहरू थिए जसलाई प्रभुले प्रत्येक सम्बन्धित इतिहासमा पहिलेका चुनिएका जनहरूको पाप प्रकट गर्न प्रयोग गर्नुभयो; किनकि जसरी खीष्टले आफ्नै कार्यबारे सिकाउनुभयो, यदि उहाँ नआउनुभएको भए इतिहासका कुतर्की यहूदीहरू पापी ठहरिने थिएनन्। सन्देशवाहक, सन्देश र आन्दोलन न्यायका ती साधनहरू थिए जसले पहिलेका चुनिएका जनहरूलाई तिनीहरूका-तिनीहरूका इतिहासहरूमा प्रगतिशील ज्योति अस्वीकार गरेको कारण उत्तरदायी ठहराउने थियो, र जब स्वर्गदूत अवतरित भयो, त्यसले पुरानो करारका जनहरूमाथि न्यायको प्रक्रिया आरम्भ भइसकेको छ भन्ने चिन्हित गर्‍यो। न्यायको साधन त्यतिबेला पहिचान गरिन्छ जब त्यस इतिहासलाई चित्रण गर्ने अगमवक्ताहरूले प्रभुले तिनीहरूलाई दिनुभएको सन्देश खान्छन्। जब तिनीहरूले सन्देश खान्छन्, तब तिनीहरूले त्यो सन्देश पहिलेका चुनिएका जनहरूकहाँ लैजान्छन्, जो कठोर-घाँटी भएका र विद्रोही जनताको रूपमा चित्रित गरिएका छन्, जसले सुन्नेछैनन् र परिवर्तित हुनेछैनन्। एक पटक स्वर्गदूत अवतरित भएपछि र सन्देश खाइसकेपछि, विद्रोही जनताको न्याय आरम्भ हुन्छ।

हामी गन्तीको पुस्तकमा चित्रित प्राचीन इस्राएलको न्याय-प्रक्रियालाई मिलेराइट आन्दोलनको इतिहासमा लागू गरिरहेका छौं, र अन्ततः, हामी यही परीक्षण-प्रक्रियालाई एक लाख चवालीस हजारको आन्दोलनमा लागू गर्नेछौं। 'दश' संख्याको प्रतीकात्मक अर्थ त्यस प्रयोग गरिएको खण्डको प्रसङ्गद्वारा निर्धारण गरिनुपर्छ।

दस परीक्षाहरूको क्रम निराशाबाट आरम्भ हुन्छ—चाहे त्यो प्राचीन इस्राएलका निम्ति लाल समुद्रमा भएको होस् वा मिलेराइटहरूका निम्ति २२ अक्टोबर, १८४४ मा। सिस्टर ह्याइटले त्यस समयमा उद्घाटित भएका "ल्यान्डमार्क" सत्यहरूको पहिचान गर्नुहुन्छ, जसको आरम्भ उनले "समयको बिताइ" भनी सम्बोधन गरेको कुराबाट हुन्छ। हिब्रूहरूका निम्ति निराशाको कारण फिरऊनको सेनाको धम्की थियो। परमेश्वरको सामर्थ्यमाथिको विश्वासको अभाव हिब्रूहरूमा तिनका शत्रुहरूको सेनाप्रतिको भयको प्रतिक्रियामा प्रकट भयो, ठीक जसरी त्यो दशौँ र अन्तिम परीक्षामा पनि भयो। येशूले अन्त्यलाई आरम्भबाटै प्रकट गर्नुहुन्छ, त्यसैले दस गुप्तचरहरूले पहिचान गरेका प्रतिज्ञात देशका दैत्यहरूप्रतिको भय उही भय थियो जसले लाल समुद्रको छेउमा तिनीहरूको निराशा पनि उत्पन्न गरेको थियो।

मिलराइट आन्दोलनका निम्ति दशौं र अन्तिम परीक्षा एउटा समयसम्बन्धी भविष्यवाणी हुने थियो, जसरी २२ अक्टोबर, १८४४ थियो।

मिलेराइट इतिहासको क्रमशः चल्दै गएको परीक्षाको प्रक्रियामा भएको महान् निराशाले त्यस्तो इतिहासको आरम्भलाई चिन्हित गर्‍यो, जसको प्राचीन इस्राएलको मिश्रबाटको उद्धारद्वारा स्पष्ट प्रकारले पूर्वरूपण गरिएको थियो। लाल समुद्रबाट आरम्भ भई त्यहाँ दसवटा परीक्षाहरूको एक शृङ्खला थियो, र अन्तिम परीक्षा पहिलो परीक्षाको प्रतिफलन हुनेथियो। महान् निराशामा भएको “समयको बिताइ” समयसम्बन्धी एउटा भविष्यवाणीको गलत बुझाइबाट उत्पन्न भएको थियो। आत्मिक इस्राएलका लागि परीक्षाको प्रक्रियाको अन्तिम चरण पनि पहिलो जस्तै हुनेथियो। १८६३ मा, शाब्दिक इस्राएलका अगुवाहरूले आफूहरूले भर्खर रोमका छोरीहरू भनी पहिचान गरेका ती व्यक्तिहरूको बाइबलीय कार्यविधितर्फ फर्कने छनोट गरे, र बाइबलको सबैभन्दा लामो समयसम्बन्धी भविष्यवाणीलाई अस्वीकार गरे, अथवा तपाईं भन्न सक्नुहुन्छ, गलत बुझाइ गरे। शाब्दिक र आत्मिक दुवै इस्राएलमा ती दस परीक्षाहरूको अन्त्य आरम्भद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो। अनि अन्त्यमा, दुवै अवस्थाहरूमा विद्रोहीहरूले आफूहरू भर्खर छुटकारा पाएको स्थानतर्फ फर्कने इच्छा प्रकट गरे।

लेवीयविवरण छब्बीसका सात कालहरूलाई अस्वीकार गरेर लाओदिकीय एडभेन्टवादले एउटा यस्तो भविष्यसूचक दुविधा उत्पन्न गर्‍यो, जुन तिनीहरूले पूर्वानुमान गरेका थिएनन्। आजको दिनसम्म पनि तिनीहरूले त्यस दुविधाको समाधान गर्न सकेका छैनन्, यद्यपि त्यसो गर्ने प्रयत्नमा तिनीहरूले कल्पित कथाहरूका विविध परिकारहरू प्रस्तुत गरेका छन्। त्यो दुविधा त्यही पदमा निहित छ, जसलाई सिस्टर ह्वाइटले एडभेन्टवादको आधारशिला र केन्द्रीय स्तम्भको रूपमा पहिचान गर्नुहुन्छ।

“अन्य सबै पदहरूभन्दा बढि जुन धर्मशास्त्रीय वचन आगमनविश्वासको आधार र केन्द्रीय स्तम्भ दुवै भएको थियो, त्यो यो घोषणा थियो, ‘दुई हजार तीन सय दिनसम्म; त्यसपछि पवित्रस्थान शुद्ध पारिनेछ।’ [दानिएल ८:१४.]” द ग्रेट कन्ट्रोभर्सी, ४०९.

एडभेन्टवादले चौधौं पदको बारेमा धेरै कुरा भन्छ, तर तिनीहरूले त्यस पदसम्बन्धी गर्नुपर्ने सर्वप्रथम अवलोकनलाई कहिल्यै सम्बोधन गर्दैनन्। त्यो अवलोकन यो हो कि चौधौं पद एउटा “उत्तर” हो। यदि उत्तरलाई उत्पन्न गर्ने प्रश्न त्यसमा समावेश छैन भने, उत्तर अर्थहीन हुन्छ। तर्कतः, व्याकरणतः वा युक्तिसङ्गत रूपमा पनि तेही पदलाई चौधौं पदबाट अलग गर्न सकिँदैन, किनकि तेही पद प्रश्न हो र चौधौं पद उत्तर हो।

प्रश्नलाई जब सही र निष्पक्ष रूपमा प्रस्तुत गरिन्छ, तब त्यसले पद चौधप्रति एडभेन्टवादले सिकाउने अर्थभन्दा अत्यन्त भिन्न अर्थ उत्पन्न गर्छ। यसको अर्थ यो होइन कि पद चौध “एडभेन्ट विश्वासको आधारशिला र केन्द्रीय स्तम्भ” होइन, किनकि त्यही हो। यसको अर्थ यो हो कि जब एडभेन्टवादले १८६३ मा “सात समय” लाई गलत बुझे र पन्छायो, तब तिनीहरू पद चौधले वास्तवमा के अर्थ दिन्छ भन्ने कुरा पूर्ण रूपमा परिभाषित गर्न असमर्थ भए। धर्मशास्त्रहरूमा आधा सत्य सत्य हुँदैन। सही रूपमा बुझिएमा, पद तेहको प्रश्नले कुल्विएको पवित्रस्थानको शुद्धीकरणलाई चिह्नित गर्ने भविष्यवाणीको मान्यतासमेत, र साथै सेनाको कुल्चाइलाई चिह्नित गर्ने भविष्यवाणीको मान्यतासमेत माग गर्दछ। तेइस सय वर्षको भविष्यवाणीले ‘पवित्रस्थान’ लाई सम्बोधन गर्छ, र पच्चीस सय बीस वर्षको भविष्यवाणीले ‘सेना’ लाई सम्बोधन गर्छ।

यी दुई पदहरूको परस्पर सम्बन्धलाई सम्बोधन गर्न विस्तृत अध्ययन आवश्यक पर्छ, जुन यी लेखहरूमा यस बिन्दुमा गर्ने मेरो अभिप्राय छैन। यी विषयहरू वर्षौंदेखि बारम्बार सम्बोधन गरिँदै आएका छन् र Habakkuk’s Tables शृङ्खलामा भेटाउन सकिन्छ। म अझै एलियाहको प्रतीकवादलाई सम्बोधन गरिरहेकै छु र पहिले ती सत्यहरू समाप्त गर्न चाहन्छु।

विलियम मिलर एडभेन्टवादको आरम्भकालका एलियाह थिए, र उनको पहिलो खोज लैव्यव्यवस्था २६ का सात समयहरू थियो; त्यसैले सन् १८६३ मा त्यस सत्यको अस्वीकार गर्नु एलियाहको सन्देशको अस्वीकार गर्नु नै थियो।

यस बिन्दुमा म अल्फा र ओमेगाको त्यस विशेषतासम्बन्धी कुरा गर्दैछु, जसले अन्त्यलाई आरम्भसँग पहिचान गराउँछ। प्राचीन इस्राएलको अन्तिम परीक्षा पहिलो परीक्षामै प्रतिनिधित्व गरिएको थियो। दुवै परीक्षाले यही कुरालाई जनाउँछन् कि अन्यजाति राष्ट्रहरू परमेश्वरभन्दा बढी शक्तिशाली छन् भन्ने भय। सिद्धान्तको दृष्टिले दशौँ परीक्षा उही भए तापनि, त्यो पहिलो परीक्षाभन्दा धेरै बढी विद्रोही थियो, किनकि पहिलो परीक्षामा परमेश्वरको विजयको इतिहासले विद्रोहीहरूमा दृढ विश्वास उत्पन्न गर्नुपर्थ्यो। तिनीहरूले रातो समुद्रमा पाएको भन्दा उहाँको शक्तिको धेरै बढी प्रमाण हुँदाहुँदै पनि परमेश्वरको अस्वीकार प्रकट गरे। सन् १८६३ सम्म आइपुग्दा मिलरवादी एडभेन्टवादले महान् निराशा परमेश्वरको एक शक्तिशाली कार्य थियो भन्ने कुरा पहिले नै व्याख्या गरिरहेको थियो, तर तैपनि तिनीहरूले एक कप्तान छान्ने, मिश्र फर्कने, र एलियाहद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको, दानिएलले मोशाको “शपथ” भनेर बोलाएको सन्देशलाई अस्वीकार गर्ने निर्णय गरे।

सात समयहरूलाई समयसम्बन्धी भविष्यवाणीको रूपमा मान्य ठहर्‍याउने प्रमाणहरू प्रस्तुत गर्न समय लगाउनुको सट्टा, यसको मान्यता अर्को तरिकाले सिद्ध गर्न म केही सरल तर्क प्रयोग गर्ने अभिप्राय राख्छु। १७९८ मा आरम्भ भएको आन्दोलनका लागि १८६३ को अन्तिम परीक्षा, प्रकाश १८ का शक्तिशाली स्वर्गदूतको आन्दोलनका लागि पनि अन्तिम परीक्षाको प्रतिनिधित्व गर्ने थियो। प्रेरणाले दुवै आन्दोलनका लागि अन्तिम परीक्षा के हो भन्ने कुरा अत्यन्त स्पष्ट रूपमा प्रकट गरेको छ।

“सत्यबाट टाढा लैजान शैतानले... निरन्तर रूपमा नक्कली कुरालाई अघि सारिरहेको हुन्छ। शैतानको सबैभन्दा अन्तिम छल यही हुनेछ कि उसले परमेश्वरका आत्माको साक्षीलाई प्रभावहीन तुल्याइदिनेछ। ‘जहाँ दर्शन हुँदैन, त्यहाँ मानिसहरू नष्ट हुन्छन्’ (हितोपदेश 29:18)।” Selected Messages, book 1, 48.

एलेन ह्वाइटका लेखनहरूलाई यसरी ग्रहण गरेर उनले लैव्यवस्था छब्बीसका “सात समय”लाई पूर्ण रूपमा समर्थन गरेकी थिइनन् भनेर सुझाउने कुनै इमानदार उपाय छैन। सिस्टर ह्वाइटले, जसलाई हामीले यसअघि यी लेखहरूमा पहिचान गरिसकेका छौं र जसको पर्याप्त अभिलेखन *Habakkuk's Tables* शीर्षकको शृङ्खलामा गरिएको छ, हामीलाई प्रत्यक्ष रूपमा बताउँछिन् कि परमेश्वरले 1843 र 1850 दुवै चार्टहरूको निर्देशन गर्नुभयो। उनले यी दुवै तालिकाहरू हबकूक अध्याय दुईको परिपूर्तिका रूपमा रहेका थिए भनी प्रत्यक्ष रूपमा सिकाउँछिन्। दुवै चार्टहरूले लैव्यवस्था छब्बीसका “सात समय”लाई तिनीहरूका सम्बन्धित रेखाचित्रात्मक विन्यासको केन्द्रबिन्दुका रूपमा पहिचान गर्छन्। दुवै चार्टहरूमा “सात समय”को रेखामा ख्रीष्टको क्रूसलाई “सात समय”को भविष्यसूचक रेखाको केन्द्रका रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ।

हबकूकका दुई पट्टिकाप्रति उनका समर्थनहरूसँगै, उनले बारम्बार अभिलेख गरेकी छिन् कि 1840 देखि 1844 सम्म प्रस्तुत गरिएको सन्देशलाई हामीले निरन्तर प्रस्तुत गरिरहनुपर्छ; र मिलेराइटहरूले आफूहरूले घोषणा गरेको सन्देशलाई कसरी प्रचार गरे भन्ने विषयमा चर्चा गर्ने प्रत्येक एडभेन्टिस्ट इतिहासकारले तिनीहरूले 1843 को चार्ट प्रयोग गरेका थिए भन्ने कुरा पहिचान गर्छन्। उनले चार्टहरूमा प्रतिनिधित्व गरिएका सन्देशहरूलाई मात्र समर्थन गर्दिनन्, र परमेश्वरका जनहरूलाई त्यही इतिहासमा प्रस्तुत गरिएका ठ्याक्कै उही सन्देशहरूलाई निरन्तर प्रस्तुत गर्न परामर्श दिन्छिन्, तर उनले यस्ता अनेकौँ उताराहरू पनि प्रदान गर्छिन् जहाँ ती सन्देशहरू परमेश्वरका अवशिष्ट जनहरूको इतिहासभरि आक्रमणको लक्ष्य बन्नेछन् भनी चेतावनी दिन्छिन्। जब उनले ती आक्रमणहरूको चेतावनी दिन्छिन्, तब ती ठ्याक्कै सत्यहरूको रक्षा गर्नु परमेश्वरका चौकीदारहरूको कार्य हो भन्ने कुरा उनी बारम्बार स्पष्ट पहिचान गराउँछिन्।

यदि ती तालिकाहरू गलत छन् भने, तिनले चित्रात्मक रूपमा प्रस्तुत गर्ने सन्देशहरू पनि गलत छन्। यदि 1840 देखि 1844 सम्म मिलेराइटहरूले घोषणा गरेको सन्देश गलत थियो भने, त्यस सन्देशलाई आधारशिला हो भनी एलेन ह्वाइटले बारम्बार पहिचान गर्नु पनि गलत हुन्छ। यदि ती सन्देशहरू गलत थिए भने, तिनै सत्यहरूलाई निरन्तर प्रस्तुत गरिरहनु भनी उनले बारम्बार दिएका आदेशहरू पनि झूटा परामर्श ठहर्छन्। यदि मिलेराइटहरूको सन्देशले शैतानी आक्रमणहरूबाट सुरक्षित राखिनु र जोगाइ रहनु पर्ने आधारशिलाहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्दैन भने, ती परामर्शहरू पनि

त्रुटिपूर्ण हुन्छन्। त्यस इतिहासको एलियाह सन्देशसँग सम्बन्धित यी सबै विषयहरू त्रुटिपूर्ण छन् भन्ने निष्कर्षमा पुग्नु भनेको एलेन ह्याइट झूठी अगमवक्ता थिइन् भन्ने कुरा स्पष्ट रूपमा प्रदर्शन गर्नु हो।

आधुनिक एडभेन्टवादले अझै पनि आफ्ना प्रकाशको पुस्तकसम्बन्धी सेमिनारहरूमा यो शिक्षा दिन्छ कि अवशिष्ट मण्डलीसँग भविष्यवाणीको आत्मा, अर्थात् येशूको साक्षी, हुनेछ; तर उनीहरूले जसलाई मण्डलीको सदस्यतामा आकर्षित गर्न खोजिरहेका हुन्छन्, तिनीहरूलाई एलेन ह्याइटद्वारा ती प्रारम्भिक आधारभूत सत्यहरू र इतिहाससँग सम्बन्धित अनुमोदन तथा चेतावनीहरूलाई आफूहरूले पूर्ण रूपमा अस्वीकार गर्छन् भन्ने कुरा निश्चय नै बताउँदैनन्। तलको खण्डको अर्थ तपाईंका लागि के हो?

“भविष्यको निम्ति हामीले डराउनुपर्ने कुनै कुरा छैन, केवल यदि हामीले परमप्रभुले हामीलाई कसरी अगुवाइ गर्नुभयो, र हाम्रो विगतको इतिहासमा उहाँको शिक्षा के रही आएको छ, त्यो बिस्यी भने।” *Life Sketches*, 196.

सन् 1863 मा, मिलेराइट आन्दोलनले एक निष्कर्षमा पुगेर सरकारसमक्ष एक कानुनी संस्थाका रूपमा दर्ता गर्‍यो, जसले अन्ततः पोपसत्ताको एउटा प्रतिमा निर्माण गर्ने थियो, जसलाई एलेन ह्याइटको परिभाषाअनुसार मण्डली र राज्यको संयोजन भनिन्छ।

“हाल संयुक्त राज्य अमेरिकामा मण्डलीका संस्थाहरू र अभ्यासहरूका लागि राज्यको समर्थन सुनिश्चित गर्न भइरहेका आन्दोलनहरूमा प्रोटेस्टेन्टहरूले पापवादीहरूको पदचिन्ह पछ्याइरहेका छन्। अझ बढी, उनीहरूले प्रोटेस्टेन्ट अमेरिकामा पापसीले पुरानो संसारमा गुमाएको सर्वोच्चता पुनः प्राप्त गर्नका लागि ढोका खोलिरहेका छन्।” *The Great Controversy*, 573.

यस आधारमा कि सरकारसँगको कानुनी सम्बन्ध संगठनको आवश्यकताको एक अंश थियो, त्यस्तो समयमा जब राष्ट्रका युवाहरूलाई सिभिल वार भनेर चिनिने रक्तपातपूर्ण युद्धमा जबर्जस्ती भर्ती गरिँदै थियो, मिलेराइटहरूको आन्दोलनको अन्त भयो। 1863 मा, मुद्रित लेख तथा नयाँ चार्ट—दुवैमार्फत—सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट कलीसियाले दानिएलले मोशाको शपथ भनी सम्बोधन गरेको दासत्वको भविष्यवाणीलाई अस्वीकार गर्‍यो। 1850 मा, प्रभुले आफ्ना जनहरूलाई हबक्कूकको दोस्रो तालिका बनाउन र 1843 को तालिकामा उहाँले आफ्नो हातले ढाकेर राख्नुभएको त्रुटि सच्याउन निर्देशन दिनुभएको थियो। 1850 मा आदेश गरिएको चार्टले आफ्नो उद्देश्य पूर्णतः सिद्ध गर्‍यो, किनकि एलेन ह्याइटले आफूले “चार्टको प्रकाशनमा परमेश्वर हुनुहुन्थ्यो” भनी देखेको बताइन्, साथै 1850 को चार्ट हबक्कूक अध्याय दुईमा पहिचान गरिएको थियो भनी पनि निर्दिष्ट गरिन्।

१८५० को चार्टको उद्देश्य १८४३ को चार्टकै समान थियो। यो तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश मरणासन्न संसारसमक्ष प्रस्तुत गर्न प्रयोग गरिने सुसमाचारिक साधन हुनु थियो। १८६३ मा, त्यो सन्देश त्यागियो। लाल समुद्रमा आरम्भ भएको परीक्षा-प्रक्रियाद्वारा प्रतिरूपित हुने परीक्षा-प्रक्रिया, दानियल आठको तेह्रौँ पदमा पैतालामुनि कुल्चिनुपर्ने पवित्रस्थानलाई पहिचान गराउने समय-भविष्यवाणीसँगै आरम्भ भयो, र परीक्षा-प्रक्रिया दानियल आठको तेह्रौँ पदमा पैतालामुनि कुल्चिनुपर्ने सेनालाई पहिचान गराउने समय-भविष्यवाणीसँगै समाप्त भयो।

तब मैले एक पवित्र जनलाई बोलिरहेको सुनें, र बोलिरहेका ती निश्चित पवित्र जनलाई अर्को पवित्र जनले भन्यो, “नित्य बलिदान, र उजाड पार्ने अपराध, तथा पवित्रस्थान र सेनादल दुवैलाई खुट्टाले कुल्चिने दिइने विषयको दर्शन कहिलेसम्म रहनेछ?” अनि उसले मलाई भन्यो, “दुई हजार तीन सय दिनसम्म; त्यसपछि पवित्रस्थान शुद्ध पारिनेछ।” दानियल ८:१३, १४

२२ अक्टोबर, १८४४ मा प्रारम्भ भएको जाँचको प्रक्रियामा अल्फा र ओमेगाको छाप छ। त्यो जाँच प्रक्रियाको प्रारम्भ एउटा समय-भविष्यवाणी थियो, जसले पैतालामुनि कुल्चिनुपर्ने पवित्रस्थानलाई प्रतिनिधित्व गर्थ्यो। त्यो यस्तो भविष्यवाणी थियो, जसको पूरा हुँदा महान् ज्योति उत्पन्न भयो। १८६३ मा अन्त्य भएको जाँचको प्रक्रियामा पनि अल्फा र ओमेगाको छाप छ। त्यो जाँच प्रक्रियाको अन्त्य एउटा समय-भविष्यवाणी थियो, जसले पैतालामुनि

कुल्चिनुपर्ने सेनालाई प्रतिनिधित्व गर्थ्यो। त्यो यस्तो भविष्यवाणी थियो, जसको पूरा हुँदा महान् ज्योति उत्पन्न होस् भनेर अभिप्रेत गरिएको थियो। त्यो त्यस इतिहासका एलियाहद्वारा प्रस्तुत गरिएको समय-भविष्यवाणी थियो, र जब त्यसलाई अस्वीकार गरियो र पन्छाइयो, तब त्यसले महान् अन्धकार उत्पन्न गर्‍यो।

र यही दोषारोपण हो, कि ज्योति संसारमा आएको छ, तर मानिसहरूले ज्योति भन्दा अन्धकारलाई नै प्रेम गरे, किनकि तिनीहरूका कर्महरू दुष्ट थिए। यूहन्ना ३:१९।

यस लेखलाई म जुन तर्कद्वारा समाप्त गर्न चाहन्छु, त्यो मैले पहिले नै उल्लेख गरिसकेको छु। के परमेश्वरले एलेन व्हाइटद्वारा 1843 र 1850 का चार्टहरूलाई अनुमोदन गर्नुभयो?

“मैले देखें कि 1843 को चार्ट प्रभुको हातद्वारा निर्देशित थियो, र त्यसलाई परिवर्तन गरिनु हुँदैनथ्यो; कि अंकहरू उहाँले चाहनुभएको ठीक त्यस्तै थिए; कि उहाँको हात तिनमध्ये केही अंकहरूमा भएको एउटा त्रुटिमाथि थियो र त्यसलाई लुकाइरहेको थियो, ताकि उहाँको हात हटाइएपछि मात्र कसैले त्यसलाई देख्न सकोस्।” Early Writings, 74.

“मैले देखें कि दाजु निकोल्सद्वारा प्रकाशित चार्टको प्रकाशनमा परमेश्वर हुनुहुन्थ्यो। मैले देखें कि बाइबलमा यस चार्टको एक अगमवाणी थियो, र यदि यो चार्ट परमेश्वरका जनहरूका लागि अभिप्रेत गरिएको हो भने, यदि यो एक जनाका लागि पर्याप्त छ भने अर्कोका लागि पनि पर्याप्त छ, र यदि कसैलाई अझ ठूलो मापनमा कोरिएको नयाँ चार्ट आवश्यक थियो भने, सबैलाई त्यही मात्रामा त्यो आवश्यक छ।” Manuscript Releases, number 13, 359; 1853.

के परमेश्वरले एलेन व्हाइटमार्फत १८४० देखि १८४४ सम्मको इतिहासको अवधिमा मिलेराइटहरूले प्रस्तुत गरेको सन्देशलाई अनुमोदन गर्नुभएको थियो?

“परमेश्वरले हामीलाई कुनै नयाँ सन्देश दिनुभएको छैन। हामीले त्यही सन्देश घोषणा गर्नुपर्छ, जसले 1843 र 1844 मा हामीलाई अन्य मण्डलीहरूबाट बाहिर ल्यायो।” Review and Herald, January 19, 1905.

“परमेश्वरले हामीलाई 1843 र 1844 मा पुरुषहरू र स्त्रीहरूलाई उद्देशित तुल्याएका सन्देशहरू मानिसहरूलाई प्रचार गर्ने कार्यमा हाम्रो समय र शक्ति अर्पण गर्न आज्ञा दिनुहुन्छ।” Manuscript Release, Number 760.

१८४०-१८४४ सम्म दिइएका सबै सन्देशहरूलाई अहिले शक्तिशाली रूपमा प्रस्तुत गरिनुपर्छ, किनकि धेरै मानिसहरूले आफ्नो दिशा गुमाइसकेका छन्। ती सन्देशहरू सबै मण्डलीहरूकहाँ पुग्नुपर्छ।

“ख्रीष्टले भन्नुभयो, ‘तिमीहरूका आँखाहरू धन्य छन्, किनकि तिनीहरूले देख्छन्; र तिमीहरूका कानहरू, किनकि तिनीहरूले सुन्छन्। किनभने म तिमीहरूलाई साँचो भन्छु, कि धेरै अगमवक्ताहरू र धर्मी मानिसहरूले तिमीहरूले देखेका कुराहरू देख्न चाहना गरे, तर देखेनन्; र तिमीहरूले सुनेका कुराहरू सुन्न चाहना गरे, तर सुनेनन्’ [मत्ती 13:16, 17]। 1843 र 1844 मा देखिएका ती कुराहरू देख्ने आँखाहरू धन्य छन्।”

“सन्देश दिइयो। अनि सन्देशलाई पुनः दोहोर्‍याउन कुनै विलम्ब हुनुहुँदैन, किनकि समयका चिन्हहरू पूरा हुँदैछन्; समापनको काम गरिनैपर्छ। छोटो समयमा एउटा महान् काम सम्पन्न गरिनेछ। परमेश्वरको नियुक्तिद्वारा चाँडै एउटा सन्देश दिइनेछ, जो बढ्दै गएर ठूलो पुकारमा परिणत हुनेछ। तब दानिएल आफ्नो भागमा उभिनेछ, आफ्नो गवाही दिन।” Manuscript Releases, volume 21, 437.

“हामीले 1841, ‘42, ‘43, र ‘44 मा प्राप्त गरेका सत्यहरू अब अध्ययन गरिनु र घोषणा गरिनु पर्दछ। पहिलो, दोस्रो, र तेस्रो स्वर्गदूतका सन्देशहरू भविष्यमा ठूलो स्वरले घोषणा गरिनेछन्। तिनीहरू गम्भीर दृढसंकल्पका साथ र आत्माको शक्तिमा दिइनेछन्।” Manuscript Releases, volume 15, 371.

“हामी कामको वर्तमान दुर्बलता र सानोपनलाई बुझ्दछौं। हामीले अनुभव प्राप्त गरेका छौं। परमेश्वरले हामीलाई दिनुभएको काम सम्पन्न गर्दै जाँदा, उहाँ नै हाम्रो सामर्थ्य हुनुहुनेछ भन्ने निश्चिततासहित हामी भरोसापूर्वक अगाडि बढ्न सक्छौं। सन् 1906 मा पनि उहाँ हामीसँग हुनुहुनेछ, जसरी उहाँ सन् 1841, 1842, 1843, र 1844 मा हामीसँग हुनुहुन्थ्यो।” Loma Linda Messages, 156.

“हाम्रा संस्थाहरूमा शिक्षक र अगुवाहरूका रूपमा उभिनेहरू विश्वासमा तथा तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशका सिद्धान्तहरूमा दृढ हुनुपर्छ। परमेश्वर चाहनुहुन्छ कि उहाँका जनहरूले यो जानून् कि १८४३ र १८४४ मा उहाँले हामीलाई दिनुभएको सन्देश हामीसँग यही रूपमा छ।” General Conference Bulletin, April 1, 1903.

“चेतावनी आइसकेको छ: 1842, 1843, र 1844 मा सन्देश आएदेखि हामीले जुन विश्वासको जगमाथि निर्माण गर्दै आएका छौं, त्यसलाई विचलित पार्ने कुनै पनि कुरा भित्रिदिइनु हुँदैन। म यस सन्देशमा थिएँ, र त्यस समयदेखि नै म संसारको सामु उभिएकी छु, परमेश्वरले हामीलाई दिनुभएको ज्योतिप्रति सत्यनिष्ठ रहँदै। हामी आफ्ना खुट्टाहरू त्यस आधारबाट हटाउने प्रस्ताव गर्दैनौं, जहाँ तिनीहरू राखिएका थिए, जब दिनप्रतिदिन हामीले परमप्रभुलाई उत्कट प्रार्थनासहित खोज्यौं, ज्योतिको खोजी गर्दै। के तिमीहरू सोच्दछौ कि परमेश्वरले मलाई दिनुभएको ज्योति म त्याग्न सक्छु? त्यो युगयुगका चट्टानजस्तै हुनुपर्छ। त्यो मलाई दिइएदेखि नै मेरो मार्गदर्शन गर्दै आएको छ।” Review and Herald, April 14, 1903.

के एलन ह्वाइटमार्फत परमेश्वरले आफ्ना जनहरूलाई मिलेराइट इतिहासका सत्यहरूलाई कमजोर पार्ने आक्रमणहरूको विरुद्धमा रक्षा गर्न चेतावनी दिनुभएको थियो?

“भविष्यवाणीसम्बन्धी इतिहासमा हाम्रो दिशाबोध गराउने सत्यका महान् चिन्हहरूलाई सावधानीपूर्वक सुरक्षित राखिनुपर्छ, नत्र तिनलाई भत्काइएर यस्ता सिद्धान्तहरूले प्रतिस्थापित गरिनेछ, जसले वास्तविक ज्योतिको सट्टा भ्रम ल्याउनेछन्।” Selected Messages, book 2, 101, 102.

“आज शैतान सत्यका मार्गचिह्नहरू—मार्गभरि उठाइएका ती स्मारकहरू—भत्काउने अवसरहरू खोजिरहेको छ; र हामीलाई ती वृद्ध कार्यकर्ताहरूको अनुभव आवश्यक छ, जसले आफ्नो घर दृढ चट्टानमाथि निर्माण गरेका छन्, र जो खराब प्रतिवेदनका साथै राम्रो प्रतिवेदनको बीचमा पनि सत्यप्रति अडिग रहेका छन्।” Gospel Workers, 104.

“परमेश्वरले संसारलाई कहिल्यै पनि त्यस्ता मानिसहरूविना छोड्नुहुन्न, जो असल र खराब, धार्मिकता र अधार्मिकताबीच भेद गर्न सक्छन्। परमेश्वरसित त्यस्ता मानिसहरू छन्, जसलाई उहाँले आपत्कालका समयमा संघर्षको अग्रपङ्क्तिमा उभिन नियुक्त गर्नुभएको छ। सङ्कटको घडीमा, उहाँले प्राचीन समयमा गर्नुभएझैं मानिसहरू उठाउनुहुनेछ। जवान मानिसहरूलाई वृद्ध ध्वजावाहकहरूसँग आबद्ध हुन बोलाइनेछ, ताकि यी विश्वासी जनहरूका अनुभवद्वारा तिनीहरू सबल बन्नु र शिक्षा पाऊन्—ती विश्वासीहरू, जो यति धेरै सङ्घर्षहरूबाट पार भएका छन्, र जससँग उहाँका आत्माका साक्ष्यहरूद्वारा परमेश्वरले बारम्बार बोल्नुभएको छ, सही मार्ग देखाउँदै र गलत मार्गको निन्दा गर्दै। जब परमेश्वरका जनहरूको विश्वासलाई जाँच्ने संकटहरू उत्पन्न हुन्छन्, तब यी अग्रणी कार्यकर्ताहरूले विगतका अनुभवहरू सुनाउनुपर्छ—जब यस्तै प्रकारका सङ्कटहरू आएका थिए, जब सत्यमाथि प्रश्न उठाइएको थियो, जब परमेश्वरबाट नआएका अनौठा विचारहरू भित्र्याइएका थिए।”

“ती वृद्ध सेवकहरूको अनुभव अहिले आवश्यक छ; किनकि पुराना मार्गचिह्नहरू—मार्गभरि खडा गरिएका स्मारकहरू—लाई कुनै मूल्यहीन तुल्याउने प्रत्येक अवसरमा शैतान नजर लगाइरहेको छ।” Review and Herald, November 19, 1903.

सन् १८६३ मा त्यस इतिहासका एलियाहलाई बुझ्न अगुवाइ गरिएको पहिलो सत्यलाई अस्वीकार गर्दै मिलेराइट आन्दोलनको अन्त भयो। यसको अन्तिम परीक्षा दानियल ८ का ती दुई पदहरूमा आधारित थियो, जसले पवित्रस्थान र सेनालाई कुल्चीमिल्ची पारिने कुराको पहिचान गराउँछन्। पवित्रस्थानको ज्योति दस परीक्षामध्ये पहिलोमा

खोलिएको थियो, र सेनामाथि अन्धकार दस परीक्षामध्ये अन्तिममा ल्याइयो।

“एउटा कुरा निश्चित छः ती सातौँ-दिनका एडभेन्टिस्टहरू, जसले शैतानको झण्डामुनि आफ्नो स्थान लिन्छन्, तिनीहरूले सर्वप्रथम परमेश्वरको आत्माका साक्ष्यहरूमा समाविष्ट चेतवनीहरू र हप्कीहरूमा रहेको आफ्नो विश्वास त्याग्नेछन्।

“अझ बढी अभिषिक्तता र अझ पवित्र सेवाको आह्वान गरिँदैछ, र यो निरन्तर गरिँदै रहनेछ। जो अहिले शैतानका सुझावहरू उच्चारण गरिरहेका छन्, तिनीहरूमध्ये केही होशमा आउनेछन्। जिम्मेवारीपूर्ण महत्त्वपूर्ण पदहरूमा रहेका कतिपय व्यक्तिहरूले यस समयका लागि भएको सत्यलाई बुझ्दैनन्। तिनीहरूलाई यो सन्देश दिइनुपर्छ। यदि तिनीहरूले यसलाई ग्रहण गरे भने, ख्रीष्टले तिनीहरूलाई स्वीकार गर्नुहुनेछ, र तिनीहरूलाई उहाँसँग सहकर्मी बनाउनुहुनेछ। तर यदि तिनीहरूले सन्देश सुन्न अस्वीकार गरे भने, तिनीहरूले अन्धकारका राजकुमारको कालो झण्डामुनि आफ्नो स्थान लिनेछन्।”

“मलाई यो भन्न आदेश दिइएको छ कि यस समयका लागि अनमोल सत्य मानवीय मनमा झन्-झन् स्पष्ट रूपमा उद्घाटित हुँदैछ। विशेष अर्थमा पुरुष र स्त्रीहरूले ख्रीष्टको मासु खानु र उहाँको रगत पिउनु पर्नेछ। समझको विकास हुनेछ, किनकि सत्य निरन्तर विस्तार हुन सक्ने सामर्थ्ययुक्त छ। सत्यका दैवी उद्गमकर्ता उहाँलाई चिनिरहन अग्रसर हुनेहरूसँग अझ निकट र अझ निकट सङ्गतिमा आउनुहुनेछ। जब परमेश्वरका जनहरूले उहाँको वचनलाई स्वर्गको रोटीको रूपमा ग्रहण गर्नेछन्, तब तिनीहरूले थाहा पाउनेछन् कि उहाँको प्रकट हुनु बिहानझैँ निश्चित गरिएको छ। जसरी भोजन खाँदा शरीरले शारीरिक शक्ति प्राप्त गर्दछ, त्यसरी नै तिनीहरूले आत्मिक शक्ति प्राप्त गर्नेछन्।”

“इजरायलका सन्तानहरूलाई मिश्रको दासताबाट निकालेर, उजाड-स्थान हुँदै कनानसम्म डोच्याउने प्रभुको योजनालाई हामीले आधासमेत बुझेका छैनौँ। ”

“जसरी हामी सुसमाचारबाट चम्किरहेका दैवी किरणहरूलाई संकलन गर्छौँ, त्यसरी नै हामी यहूदी व्यवस्थाबारे अझ स्पष्ट अन्तर्दृष्टि प्राप्त गर्नेछौँ, र त्यसका महत्त्वपूर्ण सत्यहरूको अझ गहिरो कदर गर्नेछौँ। सत्यसम्बन्धी हाम्रो अन्वेषण अझै अपूर्ण छ। हामीले प्रकाशका केवल केही किरणहरू मात्र संकलन गरेका छौँ। जो वचनका दैनिक विद्यार्थीहरू हुँदैनन्, तिनीहरूले यहूदी व्यवस्थाका समस्याहरूको समाधान गर्न सक्नेछैनन्। तिनीहरूले मन्दिर-सेवाले सिकाएका सत्यहरू बुझ्नेछैनन्। उहाँको महान् योजनाबारे सांसारिक समझका कारण परमेश्वरको काम अवरुद्ध हुन्छ। भविष्यको जीवनले ती व्यवस्थाहरूको अर्थ प्रकट गर्नेछ, जुन ख्रीष्टले मेघ-स्तम्भमा आच्छादित भई आफ्ना जनलाई दिनुभएको थियो।” Spalding and Magan, 305, 306.

अर्को लेखमा हामी 1863 सँग सम्बन्धित एलियाको प्रतीकात्मकताको हाम्रो विचारलाई निरन्तरता दिनेछौँ।